

Posamezna številka 6 vinarjev.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnništvo:
Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.Doplat se pošilja uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

III. slovenski vsesokolski
zlet v Ljubljani l. 1913.

Vsesokolski zlet je največja in najvažnejša prireditev sokolske organizacije. Vsesokolski zleti se prirejajo v razdobju nekaterih let. V velikem skupnem nastopu vsega Sokolstva dotičnega slovenskega naroda naj pokažejo, koliko je to Sokolstvo napredovalo po številu, pa tudi, koliko je napredovalo po kakovosti, koliko je v tem času bilo napredka v njegovem važnem delu. Vse svoje moči ima zbrati ob vsesokolskih zletih Sokolstvo, da poda svojemu narodu čim lepši račun.

Vsa tega društva mora biti vsa skrb, udeležiti vsesokolskega zleta s kar največjim številom kar najbolje pripravljenega moštva: na veliki dan, ko ima skupno z vsemi drugimi društvi podajati račun, se ne sme izkazati kot veneča ali celo čisto suha veja na velikem sokolskem drevesu.

Mogočne manifestacije sokolske misli so postale vsesokolski zleti v slovenskih narodih. V grandioznih prizorih masovnih nastopov Sokolstva kažejo odlično sokolske misli, kažejo jo na velikih uspehih, ki jih rodi ta misel na polju telesne vzgoje in obenem **mravnstvene, narodne in demokratske vzgoje**. Saj ti mogočni nastopi velikih mas niso možni in enotno in harmonično izvedljivi, ne da bi bili sodelovalci **telesno** dobro izurjeni, krepki in zdravi, zmogni prenašati največji trud; — ne da bi imeli važne **mravnstvene** in **duševne** vrline, kakor so vztrajnost in energija, vestnost in pazljivost, globok čut za odgovornost, zmognost samozatajevanja, potrpežljivost in disciplina. Niso pa ti nastopi tudi ne mogoči brez globoke **narodne zavesti, ljubezni in navdušenosti za narod**, ki mu je posvečeno vse delo sokolsko. In naposled niso izvršljivi ne da bi telovadce preveval duh **demokratnosti**, ki provzroča, da bratsko drug poleg drugega, čuteči se vsi enake, delujejo pri velikem skupnem delu v toliki množini pripadniki najraznovrstnejših stanov in poklicev.

Lani je bil v Zagrebu II. hrvaški vsesokolski zlet, letos je bil v Pragi VI. češki in obenem I. vseslovenski sokolski zlet, drugo leto pa bo v Ljubljani III. slovenski vsesokolski zlet, v letu ko dovrši slovensko Sokolstvo petdeseto leto svojega obstoja.

Velike, težavne in dolgotrajne so priprave za tako velikansko prireditev kakor je vsesokolski zlet: Slovensko Sokolstvo se je že začelo pripravljati zanj.

Prve tehnične priprave. Prvi je začel delo za vsesokolski zlet tehnični odsek S. S. Z. Že lani proti koncu leta je sestavil proste vaje, najvažnejše te vaje, to merilo za splošno izvežbanost vseh telovadcev. Težke so, toda **namenoma** težke! Z njimi je postavil tehnični odsek S. S. Z. slovenskim Sokolom zopet višji cilj, nego že z dokaj težkimi vajami za celjski zlet l. 1910. Sokolstvo, ki bi ne težilo vedno višje in višje, ne bi bilo pravo Sokolstvo. »Težko« pa tu ni umeti tako, kakor bi si jih mogli naučiti samo izvojnici. Nauči se jih lahko vsakdo, tudi vsak začetnik. Samo daljše priprave je treba, torej več dela, zato pa tudi več uspeha, več koristi in časti Sokolstvu in narodu! V mnogih društvih se zletne proste vaje že pridno vadijo. Večina sokolskih žup je že letos na svojih zletih nastopila uspešno z njimi. Da se tudi mlajša društva usposobijo zanje, je tehnični odsek priredil letos od 25. avgusta do 8. septembra:

tečaj za izobrazbo vaditeljev. Bil je izborno obiskani, priča o veliki zavednosti v mnogih naših sokolskih društvih. 33 večinoma mlajših društev je poslalo 42 udeležencev. Vadili so se vztrajno štirinajst dni po deset, včasih tudi enajst ur na dan teoretično in praktično. Navedli so se temeljito prostih in redovnih vaj, pa tudi v drugih strokah izobrazili, kolikor je to v 14. dneh sploh mogoče. Tako je upati, da nastopijo na svojem III. zletu slovenski Sokoli dobro izurjeni in v številu, mnogo presegajočem skupno število slovenskih, čeških in hrvaških telovadcev, ki so izvajali proste vaje na zadnjem, II. slovenskem vsesokolskem zletu v Ljubljani l. 1904. — proste vaje, takrat še tako lahke in priproste, da bi se jih dandanes branil izvajati sokolski naraščaj.

Nacrč za ves ostali telovadni spored je že izdelan. O priliki bomo poročali o njem podrobneje.

Tudi druge priprave, netelovadne, so v teku. Takoj po praškem zletu je zvezno predsedstvo začelo organizirati delo. Ogromno delo treba da se porazdeli med mnogotere odseke. Predsedstvo je določilo te odseke ter jim natančno začrtalo delokrog. Ustanovilo jih bo po vrsti, kakor to nanese potreba za začetek dela. Doselej so konstituirani in že pri delu naslednji odseki: finančni (21 članov), stavbni (14 članov) stanovniški odsek (30 članov), ter tajniški in častnikarski odsek (23 članov). Vrhovno vodstvo ima zvezno predsedstvo, ki skupno s predsedniki odsekov tvori slavnostni odbor; odborovih sej pa se bodo udeleževali tajniški odseki. Tako se bodo niti, izhajajoče iz predsedstva v posamezne odseke, stekale zopet k predsedstvu, oziroma slavnostnemu odboru in tu združevale. Tako bo omogočeno enotno, smotreno delo in vodstvo.

Čas zleta. Zveznemu odboru, sestojecem iz župnih odposlancev, je sklenilo predsedstvo predlagati, da se zlet vrši tri dni: **15., 16. in 17. avgusta l. 1913.**

Zletni lepak. Osnutek zanj izdeluje akademski slikar g. Vavpotič.

Godbo za zletne proste vaje je zložil brat Stane Vidmar, zmagovalac v praški tekmi. Prvič so se izvajale zletne proste vaje ob tej godbi na zletu Ljubljanske sokolske župe v Šiški. Godba je krasno sestavljena in natančno izraža vse gibe in položaje. V kratkem izide prirejena za klavir. Cena K 1.

Zletne razglednice izdelajo že prihodnji teden, na kar že sedaj opozarjamo članstvo in Sokolstvu prijazno občinstvo. Prva zgodovinska serija zletnih razglednic prinese naslednje slike: predtelovadci (vadelji) »Južnega Sokola« l. 1864, članstvo »Južnega Sokola« l. 1866, deputacija ljubljanskega Sokola v Varaždinu l. 1874, deputacija ljubljanskega Sokola na I. češkem vsesokolskem zletu v Pragi l. 1882 (kroj s klobuki), prvi vadeljski zbor ljubljanskega Sokola pod nadstvom dr. V. Murnika l. 1896, dijaški vadeljski zbor ljubljanskega Sokola l. 1898 (iz tega so izšli nekateri sedanjí glavni vadelji Sokolsiva), prvi ženski tel. odsek (ljudljanskega Sokola) ob ustanovitvi l. 1898 in proste vaje članstva na II. slovenskem vsesokolskem zletu v Ljubljani l. 1904. Razglednice se naročajo pri finančnem odseku za III. slov. vsesokolski zlet v Ljubljani 1913. V založbi jih bodo imele tudi narodne trgovine s papirjem. Pri večjem naročilu velja naslednji popust: 100—200 razglednic 15%, 200—400 razglednic 20% od 400 dalje 25%. Društva in privatniki morajo poslati znesek za naročene razglednice naprej, trgovci jih dobe v

komisijsko založbo. Posamezne razglednice se prodajajo po 10. vinarjev. Vseh osem razglednic v skupnem zavaytu (cela zgodovinska serija) stane 60 vin. Barvne zletne razglednice, ki jih izdeluje akad. slikar g. Vavpotič, izidejo takrat, kadar bodo razprodane zgodovinske (I. izdaja). Zatorej, bratje, širite zletne zgodovinske razglednice!

Sokolsko članstvo in slovensko občinstvo opozarjamo, da kupuje prave zletne razglednice, ki jih je izdelalo vodstvo III. slov. vsesokolskega zleta, kar je razvidno iz tiska na razglednicah. Nekatere nemške židovske tvrdke nameravajo zrabiti zlet v zasebne špekulacije in so izdale sokolske razglednice, ki so po izvršbi in obliki slabe in niso v nobeni zvezi s sokolskimi društvi in III. slovenskim vsesokolskim zletom. Od teh nima slovenska sokolska organizacija nobenega dobička. Zatorej kupujte in širite prave zletne razglednice, ki jih je oskrbelo vodstvo III. slovenskega vsesokolskega zleta v Ljubljani.

Poziv! Vse slovenske, Sokolstvu prijazne liste prosimo, da ponatisnejo iz tega predelka poročila in notice o zletu.

Amerikanci na Ciril-Metodovi skupščini v Trstu.

Bili so časi, ko se naši rojaki onstran morja niso mnogo spominjali svoje stare, skupne domovine. Živel je vsak zase, delal je zase in je trpel, da bi rešil sebe, svojo družino in svoj dom. Naši ljudje so bili raztreseni po mestih in so imeli zveze le kot znanci. Počasi pa so rasle po ameriških mestih sloven, naselbine — in z njimi se je razvil tudi društveno življenje. Nastala so najprej podporna društva, njim so sledila pevska društva, potem domače godbe, čitalnice, dramatični odseki, sokolska društva in C. M. podružnice.

Dočim so se preje Slovenci po ameriških mestih izgubljali in potuževali — se je zadnje čase med njimi povzdignila narodna zavest, ki jih drži v eno celoto in budi njih narodni ponos.

Pogosto se človek šele v tujini nauči ljubiti domovino — tako so naši ljudje pogosto šele v Ameriki postali odločni in navdušeni Slovenci, ki se zavedajo svojih narodnih dolžnosti.

Zadnje čase so nastale tudi po Ameriki C. M. podružnice in naša družba je dobila od naših bratov onstran morja že lepe svote.

Letos pa so na naši skupščini zastopane ameriške podružnice tudi po svojem zastopniku. Zastopal jih bo g. Lah iz Šmarja, ki je bil 15 let v Ameriki in si je pridobil mnogo zaslug za društveno življenje posebno clevelandskih Slovencev. »Čitalnica« v Clevelandu ga je imenovala za svojega častnega člana. Clevelandka C. M. družnica ga je pooblastila za svojega zastopnika na C. M. glavni skupščini v Trstu in je po njem poslala skupščini sledeče lepo in genljivo pismo:

Cleveland O. 27. junija.

Slavna skupščina Ciril-Metodove družbe!

Častiti skupščinarji!

Iz daljne tuje domovine, katero smo si zbrali za svojo drugo mater, prihajajo k vam glasovi nekdanjih slovenskih otrok nepozabne nam očetnjave slovenske. Nad tritisoč milj dolga pot nas loči od vas bratov v rojstni nam domovini, toda mi vsaj upamo, da so naša srca blizu po mišljenju in navdušenosti za delo, kot ga nam

nalaga družba slovenskih apostolov Cirila in Metoda. Daleč smo od vas, pa se vas vedno spominjamo z besedo in dejanjem. Seveda ima naš Slovenec v novi domovini obilo skrbi, še več dela in malo počitka in je skoraj nemogoče pri materialnem boju za življenje veliko polagati kot žrtev na oltar naše siromašne toda toliko ljubljene domovine. Prepričani pa smo, da imajo v Ameriki Slovenci isto navdušenje, iste želje in isto ljubav do naše očetnjave, kot vi, ki živite v nji, le prilike in dobrega apostola jim manjka, ki bi jim razložil dragoceni in važni pomen naše Ciril-Metodove družbe. Zato smo se drugi, ki smo se tudi v novi domovini oklenili naših slovenskih apostolov toliko bolj goreči pri delu in delujemo vedno in vedno, da si pritr-gamo svoj delež in ga pošljemo, če le moremo, zatiranim bratom v našo domovino, ki je danes — žal — žrtev tujih napadov, da Slovenec komaj ve, da živi na svoji lastni zemlji, katero skuša tujec kos za kosom odломiti in priklopiti sebi.

Mi dobro vemo, da je treba dela, ogromnega dela, namreč onemu, ki si je postavil za svojo nalogo, da se uspešno bojuje. In v tem delu vas hočemo podpirati do zadnjega diha, in dasi nam mogoče usoda ne bo nikdar pripustila, da bi še enkrat zrl v krasne slovenske planinske kraje, vendar srce — slovensko srce bo utripalo za njo, dasi tužno v tujih krajih, vendar s ponosom in zavestjo, da smo si tudi mi slovenski sinovi skupne očetnjave, ki si ne damo iztrgati iz srca, kar nam je najdražje, materinski prekrasni slovenski jezik.

Častiti skupščinarji, mogoče so velike naše besede, pa mala darila, a verujte, da damo, kar imamo. Zavest bo rastla, ko bodo videli drugi naše zgled — in sčasoma upamo, da bo Amerika v prvi vrsti, ki bo polagala svoje obole na materinski oltar.

Sprejmite naše prisrčne pozdrave po našem zastopniku g. Ivanu Lahu, ki je bil naš bivši tajnik.

On je moč navdušen za narodno delo, kate-rega še danes tukaj spoštuje vsa clevelandska največja slovenska ameriška naselbina.

Bratje, preko morja podajamo vam v duhu svojo desnico, čujemo z vami in vas nikdar ne pozabimo.

Presrčen slovenski pozdrav od udanih rojakov

za Ciril-Metodovo podružnico št. 24

Louis J. Pirc
predsednik in urednik.

Ta pojav mora nas vse zelo veseliti, ker kaže, da se ustvarjajo trdne vezi med brati to in onstran morja, da nas drži ena vseslovenska misel in da smo pripravljeni skupno braniti svojo lepo staro domovino.

DNEVNI PREGLED.

Konfiskacija. Ako štajerski ali koroški listi pišejo o narodnih razmerah na Kranjskem, jim nihče nič ne reče. Včasih čitamo v njih stavke, katerim se čudimo. Ako pa pri nas slovenski list posveti v štajerske — ali bognejdaj — koroške besede — potem je takoj konfiskacija. Včeraj smo pokazali samo en slučaj v Bekštajnu — in smo bili konfiscirani. Mi bomo vkljub temu koroški strani posvečali potrebno pozornost in bomo pokazali krivice, ki se gode Slovincem na Koroškem.

Pri včerašnjih konfiskacijah »Dneva smo videli, da smo Slovenci res popolnoma brez-

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

»Svetlost, ne gane se. Ni ga slišati...«

»Torej se je zadušil?...«

»To je zelo mogoče, svetlost. Jaz sem bil nekoč v tej kleti samo tri minute, pa sem mislil, da poginem...«

»Vseeno, zaradi večje varnosti ne odprite pred nekoliko dnevi... kakor sem rekel!... Stražite dobro!«

»Bodite brez skrbi svetlost! Rokovnjač bi se moral izpremeniti v krta, da nam uide...«

Veliki profos je zrl par minut mračno na železna vrata, predstavljaje si za njimi grozovito smrtno borbo živega človeka, zaprtega med polrazpadlimi mrlji... Nato je še enkrat priporočil stražnikom, naj pazijo dobro, obrnil konja, vrnil se v Pariz in razjahal pol ure ke-sneje na dvorišču svojega dvora v ulici Sent-Antoan, nasproti Bastije.

Tu je živel veliki profos v senci strašne leče... Kadar je stopil k oknu, vselej so mu padle oči na kako zamreženo lino, izza katere je zrl blede, obupan obraz!... Takšno je bilo njegovo obzorje!...

Grof De Monklar je šel v svoje stanovanje. Odprl je sobo, kjer je pokrivala pohištvo debela plast prahu... sobo, ki se ji je poznalo, da ni bila pospravljena že leta in leta.

Na eni izmed sten te sobe je visela velika slika.

Predstavljal je mlado ženo blesteče le-pote.

Poleg ženske je stal štirileten otrok sve-žih, rožnatih lic, naslanjaje se z usmevom na materino koleno...

Grof Monklar je obstal pred to sliko.

In glej! — Otrpli obraz tega strašnega moža se je raztajal in omehčal; v njegovih mračnih očeh se je zgenilo življenje.

Padel je na kolena. Roke so se mu izte-gnile proti sliki, in prsi so se mu jele dvigati v pridušnem ihtenju.

X.

Magdalena Feronova.

Preden se vrnemo v Luvr, kjer najdemo Žileto in kjer se kralj posvetuje z Ignacijem De Lojola, je potrebno v umevanje sledečih poglavij, da poročamo o usodi dveh ljudi, ki njiju početje gotovo zanima prijaznega čita-telja — Feron in njegove žene Magdalene.

Feron se je bil vrnil v Pariz skozi Mon-martarska vrata, ko se je ravno svitalo. Takoj po strašnem činu je bil odsvolil svojega mr-klega pomočnika in blodil vso noč po gozdih, ki so ležali med mestom in med vasio Mon-marter.

Feron je bil navidezno miren.

Grozna osveta je bila utešila njegov srd; do Magdalene je čutil samo še nekakšno za-ničevanje, družec se s prezirnim pomilova-njem.

Stopal je po Parizu s počasnim, brezbriz-nim korakom vrliga meščana, odpravljajočega se na jutranji izprehod; šel je, ne vedoč kam, izročaje se poti, ne da bi ji določil smer.

Zdajci pa se je ustavil, in vztrepetal: stal je pred hišo ob Tuilerijski ograji.

Njegov pogled jo je objel z bolno radoved-nostjo. V medli, kalni in žalostni luči tega jutra se mu je zdela tudi hiša turobna in mračna.

Vlažne veje golega drevja so molele izza zidü v megleno nebo. Zdelo se mu je, da je nebo v tem okraju otožnejše kakor kjerkoli drugod, drevesa bolj gola in zemlja bolj blatna in uma-zana...

Vrata so bila ostala odprta...

Feron je vstopil, ne da bi mu velela volja.

Kako je sploh prišel do sem?... Ni se za-vedal...

Zdelo se mu je ves čas, da stopa proti svoji hiši, pa je dospel do Tuilerijske ograje, pred hišo ženinoga prešeštvu.

Vstopil je; na um mu ni prišlo niti to, da bi zaprl vrata za sabo. Začel je ogledovati sta-novanje, ki se je sestavljalo iz pritličja in prve-ga nadstropja.

Kakšno čudno zanimanje ga je napotilo k temu? Kakšna radovednost bolnega duha?... Gotovo pa le to, da se Feron, kakor hitro je vstopil, za ves svet ne bi bil odrekel tej priliki, napasti svojo bol ob nakopičenih dokazih Mag-dalene nezvestobe.

Pregledoval je hišo z navideznim mirom; tako je stopil v razkošno obednico, okrašeno z rezljanimi bufeti, in zmajal z glavo, videč pozlačeno posodo, ki je nosila na slehernem komadu črko F.

»Franc!« je zamrmral.

Zdajci pa mu je prišlo na um:

»Kaj če bi to pomenilo: Feron!...«

Celo v tem trenutku po usmrtni žene, po vsem, kar je bil videl nesrečni mož, je šlo njegovo iskanje v svojem bistvu vsaj za maj-nim majčkinem dokazu, da je bila vendarle nedolžna!

Ali vsaj dokaz, da sme opravičeno dvo-miti... Dyomiti — to bi bilo že manj ne-srečel...

Nadaljujoč svoj ogled, je prišel v velik kabinet z vodomatom — bogato opremljen prostor za toaletto; voda je igrala tu veliko ulogo, v popolnem nasprotju z navadami tiste-ga časa.

Dokazi so bili tukaj očitni.

Šel je v prvo nadstropje in stopil v spal-nico, kakor je vstopil ponoči, rahlo in brez šuma...

Nič ni bilo izpremenjega v tej sobi.

Feron je v duhu zagledal samega sebe, kako je ždel poleg onesveščene žene in čakal, da ga pokliče krvnik ob napovedani uri.

Obnovil je v sebi tisti prizor.

»Da, da,« je mrmral izmed zob, »ko sem vstopil, se je ravno oblačila... Stala je pred ogledalom... Takole... in držala okrogle roke nad glavo, popravljaje si lase...«

Tako govoreč, se je bil postavil nesrečnež pred ogledalo. Napetost njegovega duha je bila tolikšna, da je posnemal kretnje, ki si jih je omenjal.

Nepopisna žalost je bila v tem polublaz-nem ravnanju... Kar je počenjal Feron, je bilo smešno; toda kdor bi bil videl njegov krčevito izpačeni obraz in njegove zmedene oči, bi se bil zgrozil pred njim...

Nadaljeval je:

»Da, da, vlačuga je šemila pred tem ogle-dalom svoje lice... jaz pa... Ah, brezčast-nica!... In kako se me je ustrašila, ko sem stopil v sobo!... Kako jo je moralo pretresti, ko je videla v ogledalu, da se vrata polagoma odpirajo, in ko sem vstopil jaz... posebno tak-šen, kakršen sem bil... gotovo bolj podoben pošasti kakor živemu človeku...«

(Dalje.)

pravni. »Dan« je konfisciran teden za tedom, kadar pove resnico o narodnih krivicah in nasilju, ki se nam godi. Včeraj je bil konfisciran, ker se je zavzel za koroške Slovence. Popolnoma zaslužiti se nas hoče. Vendar ne odje-njamo z odločnostjo v boju za narodne pravice in proti narodnim krivicam. Prijatelji »Dneva« pa naj odgovarjajo na konfiskacije s tem, da pridobe novih naročnikov in širijo »Dan«.

»Krain«. Slovenski Čuki, ki so Sokolom po principu krščanskih načel ukradli celo uni-formo, so se ponašali na Dunaju pri evhari-stičnem sprevodu z nemškim napisom »Krain«. Vrli narodnjaki! Edino pri Čukih je mogoče, da zataje svojo narodnost in kažejo svojo pas-jo narodno ponižnost pred Nemci. Za štafažo so bili vsi Slovani Nemcem na evharističnem kongresu, seveda ne sme potem manjkati Ču-kov, ki so rep pri vsaki narodno navžarski stvari.

Klerikalni volilci naj gredo v torek gledat podrti »Ljudskega odra« v Ljudskem domu, predno gredo volit klerikalne kandidate. Tudi naj preje prebero natanko Šukljetovo brošuro, ki ne govori prav laskavo o klerikalni stranki. Tudi ne bo škodovalo, če prouče tudi Mand-ljeve razprave o deželnem gospodarstvu klerikalne stranke v deželnem zboru. Te polome klerikalne stranke naj si ogledajo volilci.

Kam pl. Šuklje namigava? Gotovi krogi v Ljubljani so bivšega ljubljanskega župana Ivana Hribarja pri vladi očrnil kot protidinastičnega, nepatriotičnega in povzročitelja proti-vojaškega gibanja v Ljubljani. Glede gonje proti ljubljanskemu županu se sedaj opravičuje pl. Šuklje, ki je bil tedaj deželni glavar. V pi-smu na »Slovenski Narod« piše pl. Šuklje s Kainna — kamor so ga klerikalci poslali v nevhvaležni politični penziji —, da je on pri vseh denunciacijah popolnoma nedolžen. Inter-esantno pa je, da pl. Šuklje namigava v pi-smu nekam drugam, na druge osebe v kleri-kalni stranki, ker pl. Šuklje pravi: »Vsa oči-tanja so, v kolikor se moje osebe tičejo, po-polnoma neistinita in neresnična.« — Pl. Šuk-lje torej s tem stavkom indirektno priznava, da je klerikalna stranka denuncirala pri vladi bivšega ljubljanskega župana, samo kar se Šukljetove osebe tiče, nima denunciacija zve-ze z njo. Pl. Šuklje torej ve za krivca v tej aferi! Vendar javnost bo obsodila vso podlo gonjo klerikalne stranke, ki izrablja borbo po-slanca za pravice slovenskega naroda v de-nuncijske svrhe, da denuncira edino energi-čne poslance, ki se odločno zavzemajo za pra-vice slovenskega naroda in nastopajo odločno proti vladi.

Zopet enkrat pogoreto. Komaj se po-zabi nekoliko ena klerikalna sleparija, že pride na vrsto druga. Da klerikalci sleparijo in to na vseh plateh, je že od nekdaj znana stvar. Temu se ne bo nihče čudil. Danes sta stala na zatožni klopi pred deželnim sodiščem vpoko-jeni paznik Ivan Orehek in klepar Ivan Voster, oba iz Most. Dne 19. julija t. l. so bile v Mo-stah občinske volitve. Klerikalci so zopet na-peli svoje sleparske strune in obtožena sta svirala na njih. Omenjenega dne zjutraj sta prišla k Ivanu Bajcu, da izvršita sleparijo. Sreča jima je bila ugodna. Ivana Bajca ni bilo slučajno doma, zato sta se spravila obtožena na Bajčevo ženo, in sta jo toliko časa nadlego-vala, da jima je dala prazni glasovnici. Ona dva pa sta ji dala v zameno drugi dve glasov-nici, izpolnjeni z imeni kandidatov Slovenske Ljudske Stranke. Napravila sta to v odsotno-sti Ivana Bajca in brez njegove vednosti in pri-voljenja. Ko sta to nad vse pošteno delo izvr-šila, sta jo odkurila hitro, ker sta vedela, da jima gorijo tla pod nogami. Vendar nič ni tako skrito, da ne bi bilo očito. Ko je šel Ivan Bajc domov, ga je opomnil trgovec Matija Pekelj, pristaš narodno napredne stranke, da se pre-meničujejo glasovnice. Ko je prišel Bajc domov k ženi, ni več videl praznih glasovnic, ampak oni izpolnjeni s kandidati S. L. S. Bajc je bil skrajno nezadovoljen in jezen in je oštel svojo ženo, da daje brez njegovega dovoljenja gla-sovnice tujim ljudem. No, stvar je potem prišla pred sodišče. Obtožena sta se izgovarjala, da se prav nič ne spominjata, da bi zamenjavala glasovnice, priznavata pa, da sta bila oni dan zjutraj v Bajčevem stanovanju za njegove od-sotnosti. Kljub izbornemu zagovarjanju dr. Voduška sta bila oba obtožena obsojena na vsak na pet dni zaporu in na povrnitev sodnih stroškov. Ja, ja, ljubi klerikalci, z goljufijo se ne pride daleč.

Volitev župana v Mostah. Včeraj so volili v Mostah župana. Poroča se nam, da so pri tej slavnosti tudi streljali. Vse lepo in prav, am-pak mi vprašamo: Ali morda ni bilo to stre-ljanje tudi pozdrav onima dvema občinskima odbornikoma, Ivanu Orehku in Ivanu Vostnerju, namreč ki sta dobila včeraj vsak po pet dni zaporu zaradi volilne sleparije pri občinskih volitvah dne 19. julija? Smo res radovedni.

Več agilnosti. Vsak narod ima kak svoj narodni dan, ki je namenjen narodnim društvom. Mi smo imeli letos svetilne dneve. Treba pa bi bilo vpeljati kak poseben stalni dan, ka-ker imajo n. pr. Čeli svoj »svetovavslavski dan« (27. sept.), ki prinese tisoče, ali Hrvatje svoj blagdan. Pri nas pa je šel 20. september neopažen mimo. Edino štajerski napredni aka-demiki prirede vsako leto na ta dan zbirko za narodna društva. Priznati moramo, da se na ta način ta dan najprimerneje praznuje. Enako bi bilo prav, ako bi na dan skupščine C. M. dru-žbe oni, ki ostanejo doma in se skupščine ne udeležijo — darovali mal dar. Ne rečemo, da ni pri nas že dovolj narodnega davka — vendar več agilnosti bi lahko pomnožilo dohodke na-ših zbir. Naj bi se vpoštevalo to.

Lov na Slovence v Stračicah. V Stračicah živijo skoro sami Slovenci, a so vseeno tamkaj šamo italijanske šole. Slovenci, ki nočejo dati svojih otrok v te poitalijančevalne zavode, jih morajo pošiljati v Gorico v šole. Sedaj pa je otvorila tu še Lega nazionale svoj otroški vrtec in vabi, ne morda italijanske, ampak ka-kor po navadi prej slovenske otroke v svoje

zvođe, obetajoč jim nebesa. Mislim, da bi bilo koristno, da bi otvorila tukaj naša Ciril-Me-todova družba svoj otroški vrtec, oziroma šo-lo in bi tako ubranili daljše potujčevanje.

Ciril-Metodova šola v Bekštajnu se bo, kakor slišimo, baje začela kmalu zidati. Lahko bi bila že dokončana, ko bi oblast ne šla nemškim nacionalcem na roko. Ciril-Metodovo šo-lo se do danes ni smelo zidati, ker je oblast prepovedala. Nemški nacionalci so pritisnili na vlado — in ustregla jim je, kakor vedno. Vprašati se moramo nehoti, kje se pravza-prav nahajamo? Mari v Braziliji? Kaj še! Saj bi se nam tam med zamorci veliko bolje go-dilo. Tako se nas zatira, da komaj dihamo. Slo-venske šole na slovenskih tleh, nam ne puste niti postaviti, nemške — in še napadalne — pa! To je velika krivica, da jej ni para.

Rossegger-Schule v Bekštajnu. Pri Dičji-vasi v Bekštajnu se nahaja pod tem naslovom šulferajnska šola. Ta kraj je popolnoma slo-venski, o Nemcih tukaj ni duha, ne sluha. In vseeno eksistira v tem samoslovenskem kra-ju — nemškonalna šola! To je velik škand-al. Nemcem bi se takega izzivanja ne smelo dovoliti na slovenski zemlji. V to šolo pošil-jaajo otroke nezavedni slovenski stariši, saj nemških itak ni. V klavnicu, ne pa v šolo, jih pošiljaajo. V tej šoli se ustvarjajo sovražniki lastnega naroda, sovražniki svojih lastnih sta-rišev in bratov. Kdor pošilja otroke v te šole, stori velik zločin, ker izroči otroke — mesa-rju. Zato slov. koroški stariši, proč od — klav-nice, proč od te »Rosseggerschule«! Storitve svoje dolžnost, drugače boste kaznovani, ka-znovani od svojih lastnih otrok, ki vam bodo pljuvali v obraz.

Župnik Katnik na Brnci si je nadel zelo važno nalogo in jo tudi izvršil. Pred leti so bile namreč na Brnci same nemške številke po vseh hišah. Tujec, ki je potoval skozi to sa-moslovensko vas, si je moral misliti, da je to vas, v kateri prebivajo sami Nemci. Toda žu-pnik Katnik, ki deluje zelo vstrajno na narodnem polju, je pregovoril posestnike, da so vrgli nem-ske tablice stran, ter jih nadomestil s čisto slovenskimi. Na njih je napisano, recimo, da se imenuje lastnik hiše Žvižgovc takole: Žviž-govc, hišna štev. 10. Brnca. To je v narodnem pogledu velike vrednosti. Nemci se seveda je-ze, ampak kaj jim vse to pomaga. Brničani se že vzbujajo. Postavili so tamburaški dom. Sli-bodo naprej. Pri vsem tem je, kakor rečeno, veliko pomagal župnik Katnik in Brničani so mu zato zelo hvaležni. Takih župnikov bi že-leli mnogo, in koroški Slovenci bi bili odre-šeni — kmalu. Dolžnost vsakega inteligenta je, da gre med ljudstvo in ga drami k prave-mu življenju. Takih je le malo, zato jim moramo biti tembolj hvaležni.

Obrotno-nadaljevalna šola s trgovskim te-čajem v Idriji začne svoje prihodnje šolsko leto dne 1. oktobra. Doslej na tej šoli ni bilo vero-uka, ker je bil šolski odbor mnenja, da je taka šola strokovna šola, ki mora v prvi in edini vrsti skrbeti za strokovno izobrazbo svojih učencev. Zaradi tega pametnega sklepa je de-želni odbor ustavil svojo podporo, in njegov za-stopnik, dekan Arko, ni imel v šolskem odbo-ru nobenega posla. Ker je deželni odbor tudi me-stni občini prepovedal zvišati podporo in ker ni še prošnja na delavsko ministrstvo za zvi-šanje podpore rešena, je prišla šola v hude stiske in v nevarnost, da sploh preneha. Šolski odbor je sklenil, da uvede verouk — uklonil se je torej deželnemu odboru — ako ta po-krrije ves primanjkljaj. Radovedni smo, kaj po-reče deželni odbor, radovedni smo pa tudi, kdo prevzame poučevanje verouka. Tako je zopet podan dokaz, da sila kola lomil!

Važen most brez gospodarja. Iz St. Petra pri Novem mestu: Par streljavev od nas proti Šmarjeti dela Krka romantično iz dr. Tavčar-jevega romana (Otok in Struga) znano sotesko Otočice. Sredi Krke stoji otok, na njem pa grad grofov Margherijev. Za gradom premostuje Krka leseni most, ki združuje živahen promet med občinami to in onostran Krke. Iz tega mo-stu je tudi dohod k imenovanemu gradu. Most je pa že več časa v takem žalostnem stanju, da ponoči niti pešec ni varen, da se izdrzne skozi zevajoče špranje doli v globoko Krko. S težkim vozom pa sploh ni mogoče skozi. Most torej kriči po temeljiti popravili, če ne celo ponovi napravi. A kdo naj delo vzame v roke? Pre-pirajo se zanj, nobeden ga noče poznati: ne grof Margheri, ki ga neposredno rabi, če hoče priti do svojega gradu; ne občine to in on-ostan Krke, kojim ta most služi v svrhu med-sebojnega prometa; ne dežela, koje dolžnost je skrbeti za povzdigo prometa v deželi, ne pozna ga tudi politična oblast, ki ima skrbeti za javno varnost na takih nevarnih prometnih krajih. Nihče se ne zgane, kakor da bi ta most svojčas bil padel doli iz nebes in zdaj čaka, da ga bodo sami angelci popravili. Tak važen most na nima nobenega pravega gospodarja! Človek bi mislil, da bi bila v tem slučaju pred vsem dolžnost grofa Margherija, ki mu ta most neposredno služi in ki je — namreč grof Mar-heri — tudi deželni poslanec. Ker pa vemo, da ima gospod grof ravno kot poslanec stra-šno veliko drugih skrbi, kot se brigati za pred-nosom razrušeni most, in ker ravno zdaj čita-mo v »Dnevu«, da ima poslanec Jarc posebno veselje graditi nove mostove čez Krko, iz-ročimo vprašanje tega mostu v njegove skrbne roke. Pri nas zdaj nimamo občinskih volitev, torej mu nihče tudi političnih nasprotnikov ne bo smel očitati postranskih namenov. Le naj pride semkaj, naj si most brez gospodarja ogleda, morda mu vendar preskrbi merodajne-ga gospodarja.

Oče kriv nesreče svojega sina. Na ožini dr-žavne ceste med okrajnim sodiščem in Rozma-novo gostilno v Novem mestu se večkrat zgodi kaka nesreča. To pot jo je zakrivil oče sam nad svojim sinom. Trčila sta dva voznika. Gra-šič iz Gotne vasi je peljal šuto, Springerjev vozom je šel njegov 5 let stari sinko, ki je v trenutku ko je Grašič pripeljal nasproti, krenil v stran. Fan-

tek je padel in prišel pod voz, tako da mu je šlo prvo kolo čez celo telo. Težko poškodova-nega so morali prenesti v bolnico.

Delavci pri zgradbi belokranjske železnice so pričeli v zadnjem času zopet trumoma zapu-ščati delo na progi. Vseled neugodnega vremena niso pretečeni teden skoro nič zaslužili ne pri-hranijo si tudi nič, ker tisto malo kar dobe, sproti poženejo za »jeruš«, drugi bolj pametni pa od-pošljejo, kar si lačnim ustom pritrčajo, svojim revnim rodbinam domov. Ponekod je delo mo-ralo popolnoma prenehati.

Dva boljše vrste vlomilca. Gostilničar Bon iz Stranske vasi si je zgradil lepo barako nad malim železniškim predorom blizu graščine Ru-prč Vrh. Neko jutro pa so našli vlomljena vrata pri kleti in razbito okno na baraki. Storilec je najprej odtrgal okno, ko je došel v gostilniški prostor, je raztrgal še tla, pod katerimi je klet. Skozi raztrgana tla je prišel v klet, kjer si je privoščil kar je v naglici dobil. Pogreša se okoli 100 l. vina, en sodček piva in nekaj jestvin. Ker sod ni mogel preriniti skozi raztrgana tla v go-stilniški sobi, so se odtrgala še vrata od kleti. Ves način drznega vroma je kazal, da sta morala delati vsaj dva vlomilca. Sum je najprej padel na železniške delavce. Pa kmalo se je izkazalo, da je bil ta sum neopravičen. Izsledilo se je, da sta to delo opravila dva boljše vrste vlomilca in sicer domači mlinar Strniša ter mizarški moj-ster Tschretschnik (prav Črešnik) ki je bil svoj čas tovarnar na Koroškem. Ker jima je Bon očit-lat tatvino, sta se čutila na svoji časti vžaljena ter ga tožila. Nista tatova, sta le morala vlomiti, da sta vzela, kar jim je dišlo. Imenitno!

Že zopet utonil otrok vsled nepreviđenosti staršev. Katarina Bobnar je posestnikova žena, 65 let stara iz Krašnje pri Smledniku. Pravijo, da stare mame dobro varujejo otroke; v tem slučaju pa se je izkazalo to za neresnično. Imela je v oskrbi tri in pol leta starega otroka svoje hčere, Marije Zajec. Zvečer je pogrešila Katarina Bobnar otroka. Nikjer ga ni bilo. To-da ni se ji zdelo vredno iskati ga in je šla na polje. Seže zvečer, ko je hotela zakleniti hišna vrata, se je spomnila, da ni otroka in je začela po njem izpraševati. Kakih sedem korakov od hiše se nahaja široka in čez en meter globoka luža, kjer se je napajala živina. Neki hlapec je zagledal v nji otroka in ga potegnil ven. Mala Marija je bila seveda že mrtva in zdravnik je konstatiral, da je nastopila smrt vsled naglega zadušenja. Katarina Bobnar je bila zato obso-jena na en teden ostrega zaporu, poostrenega z enim postom in s trdim ležiščem. Oziralo se je pri tem na to, da ni bila obtožena doslej še nikdar kaznovana in da je v domači občini na zelo dobrem glasu. Kolikokrat smo že opomi-njali starše, naj bolj pazijo na svoje otroke in naj jih ne puščajo brez oskrbe. Posebno pa tam, ker je v obližju kaka luža ali potok. Ni treba, da je voda velika, otrok se vtopi, če je še tako mala. Prekuncje se, vstraši, voda mu začne liti v usta in malček je izgubljen. Življe-nje otroka in življenje odraslega človeka imata isto vrednost, to si zapomnite! Kdaj bo že konec teh nesreč, ki niso ničesar drugega, kot brezbržnost in brezvestnost staršev!

Razgrajalec. Bilo je v mraku in posest-nica Frančiška Žibert z Lipelj je zaprla večna vrata z zapahom. Bila je pri svoji sestri Ma-riji Drolc. Družbo ji je delal Ferdinand Sinko-vec iz Česnjic. Naenkrat zapazi Franca Žibert, da so obstopili okna hiše ljudje, katerih ni po-znala in ki so vpili »ven auf!« Nato je zaslišala silno razbijanje po večnih vratih, ki ni prene-halo prej, dokler se ni zapah odlomil. V hišo je vdrl srednje velik fant z debelo gorjačo v ro-kah in začel tudi po veži razbijati z vso silo in je odbil na klopi stoječemu škafu uho. Nato je priropotal k vratom sobe, kjer je bila zaprta Franca Žibert. Ferdinand Sinkovec je stal medtem na stopnicah, ki drže na podstrešje. Uboga ženska je bila v sobi vsa prestrašena in je hodila od okna k oknu, da bi mogla ube-žati. Toda povsod so bili zunaj črni ljudje, ki so vpili neprenehoma »ven! ven!« in grozeče dvigali pesti. Medtem je začel oni fant v veži razbijati po njenih vratih z vso močjo in je kri-čal: »Čez četr ure pridem nazaj in tačas mora iti vse ven!« Tu je Frančiška Žibert spoznala po glasu Andreja Breznika, dvaindvajsetlet-nega delavca z Lipelj. Oni »ven!« je veljal Ferdinand Sinkovec, ki se je baje nekoč ba-hal, da se nikogar iz Lipelj ne boji. Sodišče je obsodilo Andreja Breznika na podlagi izpo-vedi Frančiške Žibert in Ferdinanda Sinkovca na 3 mesece težke ječe, poostrene z enim po-stom vsak teden in s trdim ležiščem vsakih štirinajst dni. Poleg tega mora povrniti Fran-čiški Žibert škodo 3 K, ki ji je povzročil pri svojem nasilnem razbijanju.

Nepopolnopravna tatica. Nekaterih ljudi ne izuči nobena kazen. Ko pride iz zaporu, pa hajd po starem naprej. Tak ndividuum je tudi Marija Gorenjec iz Štepanje vasi pri Ljubljani. Komaj osemnajst let ji je, pa je že izvršno izveščana v tatinski obrti. Trikrat je bila že kaznovana zaradi tatvine in vlačugarstva, pa nič ne pomaga. 5. septembra tega leta so ji zopet zrastle prsti. Delala je na Savi pri Jeseni-cah na Gorenjskem. Stegnila je desno roko, stegnila levo, in glejte čudo! naenkrat je opa-zila da ima v rokah srebrno kanglico, srebrno dozo za sladkor, srebrne žlice. To je res mo-šta. To je skoro tako kakor v pravljici. Ne preostaja ničesar drugega kot iz neba po-slane dragocene stvari spraviti na varno me-sto, da jih ne bi zagledalo človeško oko. Tako je sklenila Marija Gorenjec in je spravila vse od Boga podarjene stvari v veliko škaflo na podstrešju hiše, kjer je stanovala. Toda oko pravice je vseeno zagledalo srebrno kanglico v zaprti škafli in srebrno dozo za sladkor in žlice, vse v rednosti nad 50 K. Oko pravice pa je tudi spoznalo, da niso omenjene stvari Mariji Gorenjec od Boga poslano, ampak, da jih je dekle čisto navadno »uzmalo«. Zato jo je sodišče obsodilo na trinajst mesecev težke ječe, poostrene s postom. Ker pa ni prej samo kradla kakor sraka ampak se je tudi potepala okrog brez dela in brez namena služiti si po-

šteno svoj kruh je sodišče sklenilo, da se da po prestani kazni v prisilno delavnico.

Ferrerejev spomenik v Pragi. Češki listi prinašajo oklic, naj se postavi v Pragi znane-mu španskemu svobodomislincu Ferrerju, spo-menik.

Most se je podrl. V Tesanju v Bosniji se je podrl most v trenutku, ko je peljal čez težak voz. Radi tega je za 10 dni ustavljen tudi avtomobilski promet.

Kuga na Ruskem. V Guberniji Astrahan je 53 oseb obolelo za koleru, 39 jih je že umrlo.

Vlomilci v avtomobilu. V bližini mesta Stry na Galicskem so se te dni neznani vlo-milci pripeljali z avtomobilom pred grad nekega posestnika in oropali železne blagajne, nakar so pobegnili.

Ljubljana.

— Slovensko gledališče. Vodstvo sloven-skega gledališča je objavilo pred par dnevi načrt za repertoar v bodoči sezoni. Načeloma ga ni našopirilo za reklamo, nego je podalo samo resen in primeren okvir, v katerem se hoče gibati po najboljši volji. Brez kričavosti in brez fanfar, ker ne mara metati občinstvu peska v oči in obetati več nego bi moglo v danih razmerah res izvršiti. Že v tem, da je ljubljansko gledališče prvi slovenski zavod za dramatično umetnost, mu je začrtana kulturna smer: vzpiranje klasične, dobre domače (slovenske in slovanske) in tuje literature. Z »literaturo« pa nikakor ne namerava uvesti na naš oder dolgega časa in puščobe, pač pa hoče dokazati, da je dobra drama, vestno naštu-di-rana res tudi zabavna in pristopna pojmo-va-nju vsega občinstva in jo ziva lahko po svoje najrazvnejši gurman kakor zadnji galerijski gledavec. Med resno in dobro dramo pa šteje tudi vesela igra do najrazposajeneje burke, tako da bo prišel na svoj račun tudi tisti, ki noče v gledališču drugega nego smeha. Naš okvir je dovolj širok, da ga izpolnimo z vse-stransko ustrežajočo vsebino, in nadejamo se, da nas bo občinstvo s svojo dobro voljo mo-ralno in gmotno podpiralo.

— Intendanca Slovenskega gledališča v Ljubljani si dovoljuje prijatelje Slovenskega gledališča vljudo prositi, da blagovolijo čim preje prijaviti svoj abonement za sezono leta 1912/13. Kakor je razvidno iz njenih objav po slovenskih dnevnikih in na plakatih, se je in-tendanci posrečilo angažirati toliko izbornih igralskih in pevskih moči, da more z vso pošte-no resnobo jamčiti za neoporečno dobre pred-stave. Iz objavljenega načrta za repertoar, ki se bo tekom sezone še vsestranski izpopolnil, je jasno razvidna pot in smer, ki si jo je in-tendanca začrtala. Gledati hoče, da bodo upri-zoritve vseskozi ustrezale umetniškimi zahte-vam in hkrati v obliki meri nudile zabave in razvedrila. Intendanca ima resen namen, dvig-niti Slovensko gledališče na čim najvišji nivo in je zato uverjena, da jo bode slavno občinstvo v tem njenem stremljenju rade volje pod-piralo. Ker so stalni abonenti njena najzane-sljivejša opora, se intendanca obrača do vsa-kogar z vljudo prošnjo, naj stopi v vrsto abo-nentov. Cene so zmerne, iste kakor lani. Vsa nadrobna pojasnila dajeta gledališki blaginjak, g. mag. pristav Danilo Šaplja (Magistrat) in dnevna blaginjakarka, gospa Amal. Češarek, trafikantinja v Selenburgovi ulici. Lože za ne-par so do malega že oddane.

Nova učna knjiga: Ministrstvo za uk in bogočastje je z odlokom z dne 16. t. m. št. 41.317 odobrilo knjigo: Košan, Latinska čitan-ka za IV. (in V.) razred gimn. Cena K 3.40. Za-ložil L. Schwentner v Ljubljani.

Smešno. V šentpeterski vojašnici je od-delek vojakov baje že štiri dni pripravljen za vsak slučaj, če nastanejo v Ljubljani zopet demonstracije. Ne vemo, ali je prišel ukaz od barona Schwarza ali pa od dunajskega pridigarja patra Schusterschütza. Vsekakor so vse priprave naravnost smešne in neumne. Rado-vedni smo le, zakaj so gotovi gospodje še vedno tako v strahu, kljub temu, da dobro vedo, da pod sedanjimi okoliščinami v Ljub-ljani ni niti misliti na kake demonstracije.

— 14letni natakarski vajenec si pognal kroglo v glavo. V petek zvečer si je v Praž-kovali ulici poleg predilnice pognal v samomril-nem namenu kroglo v glavo 14letni natakars-ki vajenec Anton Kleinschek iz St. Lovrenca pri Ptuj. Obležal je nezavesten na tleh. V bli-žini službojuči stražnik je takoj telefoniral po-rešilni voz ki je samomorilca odpeljal v dežel-no bolnico. Vzrok poskušnega samomora ni znan. Kakor se nam poroča, je bil Kleinschek za natakarskega vajenca v kavarni Evropi. V petek popoldne je prosil kavarnarja G. Toneja, če sme malo na izprehod, kar mu je ta tudi rad dovolil. Pred odhodom iz kavarne je Klein-schek zaklical svojim tovarišem v kavarni: Z bogom! in nato odšel. Nihče ni vedel, da na-merava izvršiti samomor. Kleinschek je stanov-al v Pražakovi ulici, kjer si je pognal dve krogli v sence, ki sta prodrli skozi čelo. Na to je v zmedu izstrelil še tretjo kroglo, ki se je zapicila v strop. Služkinja je takoj prihitela v njegovo sobo, kjer ga je našla v mlaki krvi in o nesreči takoj obvestila policijo, nakar so ga smrtno ranjenega odpeljali v deželno bolnico, kjer se sedaj bori s smrtjo. Kleinschek je bil nekoliko bolehen in zelo melanholičen fant in se je najbrže že del časa pripravil na samo-mor. Samokres si je naročil direktno iz Du-naja in sicer za 7 K 50 h. Samokres je bil na šest strelcev.

Povožen. Neki mesarski pomočnik je predvčerajšnjem na Poljanski cesti povozil s kolesom nekega desetletnega dečka in mu pri-zadel več lahkih telesnih poškodb.

— Samomor na grobu svoje žene. Včeraj zjutraj so našli na štepanjskem pokopališču ustreljenega posestnika Otona Hartmana. Mož se je ustrelil na grobu svoje žene. Hartman se je pred tremi tedni drugič poročil. Pravijo, da v svojem prvem zakonu ni bil posebno sre-čen. Toda v svojem drugem zakonu je menda spoznal, da je delal svoji ženi krivico in je šel

Cementne cevi
v vseh merah,
barvaste plošče
itd.

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Komp. Ljubljana

Pisarna, delavnica in skladišče na Tržaški cesti. — Telefon šte. 296.

Stopnjice, bal-
koni, spome-
niki, stavbni
okrasni itd.

ter se ustrelil na njenem grobu. Drugi trdijo, da so bile krive tudi gospodarske razmere in alkohol.

V past se je vjel. Te dni je po Ljubljani beračil od hiše do hiše neki 50letni berač. Ker je beračenje v mestu prepovedano, je v Prešernovi ulici v petek popoldne stražnik berača aretirjal in ga odpeljal na stražnico. Tu je berač najprej izjavil, da se piše Janez Tomin, doma iz Lukovice; ker mu tega ni nihče verjel, se je končno udal in priznal pravo ime Ignacij Dobovšek iz Čepca pri Kamniku. Dobovška bi tudi sodišče radi neke tatvine rado videlo in je zato za njimi izdalo tiralico. Policija je tatvinskega berača izročila kamniškemu okrajnemu sodišču.

— 35 krav iz Švice. Včeraj so pripeljali na kolodvor 35 krav iz Švice, katere sta tam nakupila mlekarški nadzornik Legvart in kontrolor prisilne delavnice Pauličič. Dežela je namreč vzela vse posestvo barona Kodolija za 12 let in njemu, ker se baron sam baje stalno naseli v centralni Afriki, njegova družina pa začasnó v Gorici.

— Kostanj zori, in ljubljanski dečki ga klatijo, čeprav je prodan. Pri tem pa še lomijo kostanjeve veje ter napravljajo mnogo škode. Mestni magistrat skrbi, da ima Ljubljana lepe drevorede, ki so prav okras mestu, a kaj pomanjka vsa ta skrb, če pa ljudje lomijo veje, da so vsi poti nastlani. Dobe se celo straši, ki pošiljajo otroke klatiti tujo last. To je nepošteno. Mestna policija bo vse take dečke ostro kaznovala. Starši naj opozore šolske dečke, da je poškodovanje tuje lasti prepovedano in kaznivo. Občinstvo najbolje stori, ako vsakega takega škodljivca naznani mestni policiji. Vase navade se v mestu ne morejo trpeti.

Gospodje sinovi se imenuje ljudska igra, ki jo uprizori društvo »Bratstvo« in gojenci dramske šole slov. gledališča, v soboto 28. t. m. v areni Nar. doma v Ljubljani. Režijo vodi g. A. Danilo, režiser slov. gledališča. Slav. občinstvo opozarjamo že sedaj na to prireditev.

— Slovensko-laski krožek prične z rednim poukom takoj prve dni meseca oktobra. Odbor vabi s tem vse dosedanje člane k polnoštevilni udeležbi, vabi pa tudi vse one, ki si žele pridobiti primerno znanje laskega jezika ob majhnem mesečnem prispevku, da pristopijo h krožku. Prijave sprejema predsednik dr. Janez Berce, Bleiweisova cesta 22. Natančnejši čas in razdelitev ur se pravočasno objavi.

Danes v Medvode. Prijeten izlet se nudi danes v Medvode vsem, ki ljubijo gorenjsko stran. Podružnica sv. Cirila in Metoda priredi na vrtu gospoda Kolencarja — ob vsakem vremenu — vrtno veselico, z bogatim vzoredom. Začetek ob 3. popoldne. Vstopnina 50 vinarjev, otroci 20 vinarjev.

Loterijske številke: Trst: 21, 78, 27, 90, 44.

Trst.

Obžalovanja vreden slučaj. Številke govore, da se je letos na C. M. šolo na Aquedottu vpisalo na novo nič manj kot 236 otrok. Kakli pa bodo postali ti otroci. — Slučaj me je nanesel, da sem naletel na 12letnega dečka, obiskovalca IV. razreda C. M. šole pri Sv. Jakobu. Stavil sem mu par vprašanj, na katera mi je vedno odgovoril izključno v italijanskem jeziku. Na svoje veliko začudenje sem končno tudi zapazil, da nosi deček, sin priprostega Slovence, na čepici petzarno zvezdo s sliko italijanskega pesnika Danteja. Vprašam ga: »Čemu nosiš ta znak?« Fantič: »Saj sem vendar Italijan.« — »Kako to!« — »Ker znam govoriti italijansko, pa sem Italijan.« — Res obžalovanja vreden slučaj, starišem in vsem zavednim Slovincem v vzgled in zrcalo. Sramota slovenskim starišem, ki dopuščajo stvari otrokom, ki obiskujejo še celo slovensko šolo C. M. družbe. Stariši! Le zanamirajte svoje otroke in kmalu vas bodo psovali s »sciavi«! — Sejati žito in pridelati plevel, to ne gre!

Kavarna »Minerva« v Trstu. Poroča se nam: Z ozirom na Vaš zadnji dopis o kavarni »Minerva« v Trstu, dovolite tudi meni par besed: Kavarna »Minerva« je splošno znana v Trstu kot odlično narodna gostilna. Lastnik in lastnica kavarna sta zavedna Slovenca in so jima Italijani pred leti radi tega tudi enkrat skoro popolnoma razbili in uničili kavarniške prostore. V Trstu imamo samo tri slovenske kavarne in še te niso tako obiskane, kakor bi človek pričakoval. Saj je v Trstu okoli 60.000 Slovencev, od katerih pa precejšen del raje zahaja v italijanske kavarne kakor v slovenske. V kavarni »Minerva« so na razpolago vsi slovenski časopisi itd. in so slovenski gostje z njo popolnoma zadovoljni. Prijatelj resnice.

Opomba uredništva: Kolikor se spominjamo, je naš dopisnik v svojem dopisu konstatiral samo dejstvo, da v kavarni ni C. M. vžigalnice in nabiralnika, sicer pa priznal sam, da je kavarna odlično narodna, vsled česar jo Slovenci tudi podpirajo.

Športni klub »Helios« pri Sv. Jakobu priredi danes, 22. septembra I. narodno pešdirko, in sicer na prostoru g. Počkaja (sv. M. Magdalena zg. št. 573, vis-a-vis Mogdal. bolnišnice). Začetek ob 4. uri pop. K obilni udeležbi vabi odbor. V slučaju slabega vremena se vrši dirka v nedeljo, 29. t. m. Vabi se vse člane na sestanek, ki se vrši ob 10. uri zjutraj.

Trgovina z dekleti.

Ako sedemo v Singapuru (važna trgovin-ka luka na malajskem polotoku) na »riško« in zakličemo »kuliju«: »Pigie, pigie — Malay Street!«, nas popelje voz v diru proti imeno-

vani ulici, ki je znana vsakemu potniku, ki potuje po Vzhodni Indiji.

Malay Street v Singapuru. Množica hiš z razglašenim imenom. Obsega skoro toliko, kakor pri nas v mestih okraj. Vendar nikjer na svetu se ne dobi toliko različnih narodnostij, kakor v Malay Streetu v Singapuru. Japonke so tam v večini, toda poleg njih so zastopane vse druge narodnosti. Kozmopolitizem polsveta je tako velik, da je dal Anglež tej cesti ime »the Babylonian Hell of the East« — babilonski pekel Vzhoda. Kak promet je v Malay Streetu s človeškim mesom, izpričuje slučaj, da je plačala ena izmed najznamenitejših »madam« za najemnico hiše v Malay Streetu nič manj kot 100.000 K!

Kjer cvete v taki meri imenovana obrt, tam je tudi najbolj razširjena kupčija z dekleti. In res je Singapur najnevarnejša zanjka za nezkušena, mlada dekleta. Med lastnicami hiš in med trgovci z dekleti vlada najmočnejša zveza; nobena izmed »madam« ne bo poskušala svoji »koleginji« vzeti kakega dekleta, tudi re-agirala ne bo na klic žrtve, ki je prišla do spoznanja in vpije na pomoč. Moč oblasti sega do Malay Streeta; kar se zgodi v notranjosti te ulice, ne briga nobene oblasti. Umori, uboji, tatvine, nasilja so v Malay Streetu na dnevnem redu. Toda pri »smrtnih slučajih« se vedno najde kak prijazen kitajski ali hindostanski zdravnik, ki napiše nesumljivo spricevalo o smrti.

Kaj se vse godi za kulisami Malay Streeta, bo najbolje vedel ovidice, ki si je ogledal celi okraj. Vendar imamo knjigo »The White Slave Market«, ki je nedavno izšla, katere avtorji sta gospe Archibald Mackirdy in W. N. Willis in katera opisuje zakulisno življenje v Malay Streetu. Knjiga je vzbudila vsled svojih odkritij povsod veliko senzacijo. Opisuje življenje gotove madame V. iz Singapura in s celega dela se vidi, da ni to izmišljena bajka, čeprav čitatelj tupatam neverjuno zmaže z glavjo. Dannadan prinašajo parniki človeško meso za Malay Street. Naj navedemo tu samo en slučaj, ki zadostno pove o grozi življenja v imenovani ulici. Neko deklico so pripeljali iz Avstrije v Malay Street. Ker se je branila na vse kriplje stopiti v službo k gotovi madam, ker ni ustregla želji te brezčutne ženske, so jo uklenili in zaprli v samotno izbo, kjer je preživela več tednov. Madam je ni pustila nikamor in ji ni dajala drugega kot borno hrano. Čakala je, da se bo dekle sama vdala in da bo sprejela pogodbo, ki ji je madam silila. Toda dekle je neprestano mislilo na beg. Neki večer je bila poklicana v »salon«, kjer naj bi plesala gola pred pijanimi mornarji. Stopila je na mizo, nankrat pa le skočila z vso silo proti oknu, ki je bilo v bližini. Razdrobila je s tem šipo in je skočila na cesto. Okno je bilo visoko in nesrečna deklica je padla na tlak tako nesrečno, da si je razbila glavo in bila v hipu mrtva.

Angleškimi deklicam je prepovedano interirati se v Malay Streetu. Ravno tako v Kalkuti, Bombayju, Madrasu, Delhiju, Rangoonu, Brni, Penangu, Celonu, Hongkongu, Šanghaju in Borneju. V hiše se lahko sprejmejo le dekleta iz Nemčije, Francoskega, Italije, Avstrije in Rusije.

V Singapuru se nahaja klub, ki obstoji le s trgovci z dekleti. Njih metoda je znana sleparija z guvernantami. V težkih slučajih se dekle omoži v Evropi in potem gre s svojim »možem« v Singapur, kjer jo zapro. Drug slučaj je ta: Imenitno oblečen in imenitno financiran gospod pride kakor kak knežji odposlanec v Evropo z naročilom, da poišče za svojega gospodarja belo nevesto.

Tudi bogatim Kitajcem, ki prebivajo v Singapuru, vozijo trgovci z dekleti evropsko »belo blago«. Usodo, ki zadene tam mlade deklice, ni treba opisovati. Znan je takozvani »Fatalni most«, ki drži v staro kitajsko mesto, kjer je belo dekle zaprto svoj živ dan, kjer ne pride nikdar v dotiko z ostalim svetom. O njih žrtvah se nikoli več ne sliši. Ostanjejo kakor zazidane. Oni, ki je hodil po ozkih ulicah »Native City« v Šanghaju, se ne bo temu čudil. Ob šestih zvečer morajo biti vrata okraja zaprta in kaj se potem godi intra muros (za zidovjem), o tem morejo imeti pojem samo kitajski prebivalci. »Bela pravica« nima tam ničesar iskati.

Veliko deklet odpeljejo v Vzhodno Indijo tudi iz Amerike in pisateljica Willis navaja šifriran kodeks, ki služi trgovcem z dekleti in odjemalcem v pomoč. Manever trgovcev z dekleti je ta, da se žrtve poročijo, prepelje v Vzhodno Azijo in da se pošlje od tam poročilo v ameriške liste, kjer se objavi zlagana smrt žrtve v tujini.

Po pravici se imenujejo deklice, katere so pripeljali v Vzhodno Indijo »krščanske sužnje Vzhoda«. Predstavimo si samo opisno beznjo, kjer so Evropejke zaprte. Deklice se prisili, da kadijo opij in v enem dimu postanejo nezvestne in brez pomoči. Okrog sebe pa imajo množico Kitajcev, ki imajo kakor poročila Willis, posebne vstopne predpise.

V poslednjem času se neprenehoma poroča, o deklicah, ki so izginile brez sledu. Ozirati se je treba na odkritja angleških avtorjev, ki kažejo na eventualno sled. Nikdar ne moremo dovolj svariti mladih deklic pred zvitiimi trgovci s človeškim mesom, ki prepeljujejo »belo blago« v Malay Street v Singapuru, v Takku Road v Hongkongu ali v Scotts Road v Šanghaju. Naše, za to postvaljene oblasti, se sicer brigajo, da preprečijo trgovino z dekleti, toda še vse premalo. Če ne vsak dan, pa vsaj večkrat na teden plujejo ladje z nesrečnimi deklicami v brloge Vzhodne Indije.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

MINISTER TRNKA V GALICIJI.

Dunaj, 21. septembra. Minister za javna dela, Trnka, odpotuje jutri na inspekcijsko potovanje v Galicijo do ruske in rumunske meje. Potovanje bo trajalo 7 dni. Z ministrom Trnko bo šel tudi poljski minister rojak Dlugosz. Ministra si bosta ogledala regulacijska dela na Visli in Sanu, regulacija Dnjestra in škodo, katero je napravila poplava okoli Hlinic Kisapolunga. Cesarski namestnik Bobrzenski, deželni maršal Golochowski in bukovinski deželni predsednik grof Merav prirede obema ministroma na čast slavnostne bankete. Dne 30. septembra se ministra vrne na Dunaj.

SESTANEK GROFA BERCHTOLDA S PAŠICEM.

Belgrad, 21. septembra. Tu se razširja vest, da se meseca oktobra vrši sestanek avstrijskega zunanega ministra grofa Berchtolda in srbskega ministrskega predsednika Pašića na Dunaju. Sestanku se pripisuje velika politična važnost.

ODPOVED SRBSKIH MANEVROV.

Belgrad, 21. septembra. Bojni minister je izdal posebno odredbo, s katero odpoveduje nameravane velike manevre srbske armade v jeseni.

ANGLIJA IN RUSIJA BOLGARSKI.

Sofija, 21. septembra. Anglija in Rusija sta po svojih poslanikih izjavili Bolgarski, da v slučaju vojne s Turčijo ne more računati na njiju podporo. Na kako teritorialno izpremenje na Turškem sploh ni misliti.

BOJI NA ČRNOGORSKI MEJI PRENEHALI.

Carigrad, 21. septembra. Po zanesljivih virih so boji okoli Tuzija in Dečica popolnoma prenehali, ker je Črnagora zaprla mejo in ne propušta nobenega begunca.

NOVO RUSKO POSOJILO.

Pariz, 21. septembra. Novo rusko posojilo v znesku 1200 milijonov frankov je prevzel francosko-belgijski bančni konsorcij. Subskripcija se vrši meseca oktobra.

RAZNO.

*** Pokopališče na atlantskem oceanu.** Vsi se spominjate nesreče na atlantskem oceanu, ko se je potopil Titanic meseca aprila in odnesel s seboj 1600 človeških življenj. Mesto, kjer se je Titanic potopil, je najhuše mesto celega Atlantika in se po pravici zove pokopališče. Tam vladajo neprestane megle, ledeni bregovi grozijo ljudem, pod vodo se skrivajo ostre skale, divjajo viharji, vsa grozna pomorska sila se je naselila na onem mestu, da kaže svoje zobe in preči s poginom vsaki ladiji, ki se približa temu prostoru in katere kapitan ni dovolj previden, da bi se o pravem času ognil nevarnemu zmažu, kjer je grobnica mornarjev. Po zimi in po letu, vselej se tam preganjajo velikanske ledene gore, katerih ena je zadala orjaškemu Titaniku smrten udarec. Najbližja suha zemlja temu atlantskemu pokopališču je rt Race, ki ima strašno nevarno obalo. Od obrežja do kakih devetdeset milj notri v morje štrlijo skale, seveda nevidne. Prebivalci, ki stanujejo na tem obrežju, ne delajo skoraj ničesar. Včasih lovijo ribe ali pa morske pse. Večidel njih življenja pa obstoji v tem, da pobirajo ono, kar morje izmeče na suho obal. To je čudovit, majhen narod, ki prebiva ob tej obali. So potomci Ircev, kakih 200 po številu. Mnogokrat silno stradoja, zopet drugič pa imajo vsega v obilnosti. Razni pisatelji so se že pečali z njimi. Toda na svetu ni nikjer prostora, kjer so ponesrečeni mornarski potniki ali mornarji sami bolj prijazno sprejeti kot pri prebivalcih Nove Funlandije, če se jim je slučajno razbila ladja in so bili zanešeni na obrežne skale. Na tem obrežju vlada tako gosta megla, da prebivalci nikdar ne vidijo ponesrečene ladje pač pa samo klice na pomoč. Nesreče so kaj pogoste. V enem samem mesecu se ponesrečijo tu tri ali štiri ladje.

Kako so prebivalci v istem kraju navedeni mornarskih nesreč, nam kaže to, da ljudje vse, kar jim morje vrže na suho, smatrajo za »dar božji«. Njih otroci pa, ko gredo zvečer spat, molijo: »Ljubi Bog, ohrani nam očeta in mater zdravo in dai, da se zopet kaka ladja razbije!« Kadar tam ljudem morje prinese obilo plena, tedaj priredijo veselico s petjem in plesom. Njih hiše, v katerih prebivajo, so vse zgrajene iz ostankov razbitih ladij. Vrata so bila prej na parniku, in sicer pri kabini prvega razreda, steklo dobijo od ladijskih oken, grejejo se pri ladijski peči, kurijo pa te peči z razbitimi plankami in koli, ki vedno plavajo po morju. Vina, žganja in druge pijače imajo vedno dovolj. Večkrat dobijo celega mrtvega ali živega vola. Tam blizu vozijo parniki iz Montreala in Portlanda, naloženi z živino. Na obalo pa prinesejo vse, kar jim pride v roke. Majhna stara vrv jim je ravno tako dobra kot kak bankovec, ki priplava na obrežje. Tudi gostijo se večkrat, kar dogodi se, da priplava na obrežje več zabojev najboljšega šampanjca. Neki zviti trgovec iz St. John je nekoč kupil 200 steklenic šampanjca od Novofundlandcev, in plačal je za steklenico po 10 centov. Dal jim je dva dolarja. Pozneje je pa prodal ta šampanjec za 400 dolarjev. Grlo Novofundlandca je bolj ustvarjeno za rum in grog kakor za šampanjec, Seveda je na z razbitimi ladijami našlo

smrt tudi številno ljudi. Z ladjo »Lady Cherbrooke« je potonilo 530 ljudi, »Harponer« je izgubil 275 ljudi, »Bourgoigne« 800 ljudi, a kaj poročate pri »Titanicu«, ko je potonilo 1600 ljudi. In vse to na enem mestu. V zadnjih osmih letih se je dogodilo na tem mestu 115 nesreč. En teden se je sedem ladij razbilo. Po pravici se torej ta prostor na atlantskem oceanu lahko imenuje »grob atlantskega oceana«.

Zabava.

»Gospodična, ali vas smem spremiti?« — »Ali ne veste ničesar originalnejšega? To mi je reklo danes že dvajset gospodov!«

Razmišljen. Gospod (vstopi v prodajalnico s klobuki): »Rad bi si kupil klobuk.« — Trgovec (ki je zelo razmišljen): »Prosim... Ali imate glavo s seboj?«

Zavist. Jožko: »Ah, da bi imel tak trebuh kakor ga imaš ti, striček!« — Striček: »Zakaj želiš to?« — Jožko: »Le koliko cukra bi šlo vanj!«

Sovraštvo še po smrti. Gost: »Poglejte, gospod krčmar, vaš pes noče jesti pečenega zajca!« — Krčmar (začuden): To je nekaj čudnega, še po smrti se sovraštva!«

Odgovorni urednik Radojko Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Višješolec išče instrukcije. Ponudbe pod »Višješolec« na »Prvo anončno pisarno.« 652—2

Več kompletnih postelj, dekoracijski divan, kredenca in več omar se proda na Gruberjevem nabrežju št. 14. 651—2

Miza za pisarno, pult, stelaže in 1 velika slika se radi odpotovanja takoj proda. Istotam se odda nemeblavana mesečna soba. Fran Josipa cesta 3, II. 658—1

Kavarna Leon
Celo noč odprto
Celo noč odprto

Ivan Ravnihar

urur in trgovec z zlatino in srebrino
Ljubljana, Sv. Petra cesta 44
Za vsako pri meni kupljeno kakor
tudi popravljeno uro jamčim 1 leto
Lastna delavnica za popravila in vsakršna v mojo
stroko spadajoča nova dela.

KLOBUKI
moderno nakiteni, oblike,
kakor vse potrebščine za
: modistke prodaja ceno :
Minka Horvat
Ljubljana, Stari trg št. 21.
: Popravila točno in najceneje. :

Samo K 6' - ura, verizica in prstan

Najnovejša ameriške »Fantazij«
ura s finim Anker-kolesjem, 15
rubis, izborna narejena, gre na-
tančno z ameriško elektro-
goldin verizico z obeskomi in
prstan s krasnim kamnom. — Da
gre ura dobro se jamči 3 leta. —
Po povzetju skupaj samo 6 kron.
Urarna »FAMOS«
Dunaj 9-XVI/2, Lerchenfeldergürtel 205.
Zamenjava dovoljena. Iščejo se zastopniki. 601

Pozor! Pozor!
Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da
sem otvoril na
Sv. Petra cesti št. 9.
**svojo prodajalno in delavnico za
razna obuvala.**
Skrb mi bo, da bodem vsakemu dobro po-
stregel in ceno računil.
Za obilen obisk se priporoča
Fran Novak, čevljar
Ljubljana, Sv. Petra cesta 9.
Sprejema se tudi popravila.

B. Götzl, Ljubljana

Mestni trg št. 19. — Stari trg št. 8.

Brez konkurence!
Krasne novosti jesenskih oblek in površnikov domačega izdelka. Za naročila po meri največja izbira tu- in inozemskega blaga.
Solidna postrežba. Najnižje cene.

Velika zaloga najmodernejših klobukov.

Klobuke
cilindre in čepice
najnovejših fason in v veliki izbiri
priporoča
IVAN SOKLIČ.
Velika zaloga najmodernejših klobukov.

!! POZOR !!

Slavnemu občinstvu tu in na deželi, se priporoča za izdelovanje moških in ženskih oblek po najnižji ceni.

Z velespoštovanjem

Josip Ahčin, krojač
Ljubljana, Francevo nabrežje št. 30

Konfekcijska trgovina
MAČEK & KOMP., LJUBLJANA
založniki c. kr. priv. južne železnice
Franca Jožefa cesta šte. 3
priporoča veliko izbiro jesenskih novosti za gospode in dečke.
Strogo realna postrežba. Najnižje cene.

Specialna trgovina
finih ročnih del
TONI JAGER
v Ljubljani, Židovska ulica 5.
Predtiskarija. — Tamburiranje. — Montiranje. — Plisiranje.

M. Kocjan
Sv. Petra cesta 28
(nasproti Zlate Kaplje.)
Največja zaloga pariških, dunajskih, otroških, dekliških steznikov, žvotkov, higijeničnih opasnikov, ravnodržalcev, trebušnih, mesečnih pasov. Izdelovanje steznikov in pasov po navodilih gg. zdravnikov.
Kirurške obveze, potrebščine za babice, gumijevo platno, nogavice, „Luna“, „Tetra“ plenice.
Izposojevanje tehtnice za novorojenčke.
Zunanja naročila se vrše točno in ceno.

Najljepši
ŠPIRIT
iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veležgarnarja 250
M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Štampilje
vseh vrst za urade, društva, trgovce itd.
Anton Černe
graver in izdelovatelj kavčukovih štampilj.
Ljubljana, Stari trg št. 20.
Ceniki franco.

Tvrdba Bilina & Kasch nasl.
M. Schubert
Ljubljana, Židovska ul. 5
Priporoča svojo veliko zalogo glaze in raznovrstnih drugih rokavic, modno blago, parfumerijo, galanterijo, ročna dela, izdelovanje vseh vrst prevlečenih gumbov, kakor tudi vse kirurške potrebščine klinne pasove, ravnodržalec itd. po najnižjih cenah. Snaženje vseh vrst rokavic. Moderna predtiskarija. Postrežba točna in solidna. Vnanja naročila se točno izvršujejo.

Avstro-Amerikanska zaloga čevljev.
Zaradi prevelike zaloge blaga, razprodajam 15% ceneje, vse kar je v moji trgovini.
Za obilen obisk se priporoča
Viktorija Strniša, Ljubljana,
Pod Trančo — Jurčičev trg šte. 3.

≡ Jesenske novosti ≡
Vsakovrstna obuvala avstrijskih in ameriških tovarn priporoča trgovina
Zlatorog na Mestnem trgu 13.

JULIJA ŠTOR — Ljubljana —
Prečernova ulica šte. 8.
največja zaloga moških, damskih in otroških čevljev, čevljev za lawn-tenis in pristnih goliserskih gorskih čevljev.
Elegantna in jako skrbna izvršitev po vseh cenah.

Ana Gorec
Ljubljana
Trgovina samo Marije Terezije cesta 14
(Pri Novem svetu).
s kolesi in posameznimi Najboljše pnevmatike
deli. Izposojevanje koles.

POZOR!! POZOR!!
Še nikdar niste kupili po tako nizkih cenah!
Radi velike zaloge vseh
šolskih in uradniških potrebščin
kakor tudi galanterijskih predmetov prodajam po zelo nizkih cenah na drobno in debelo.
Trgovina s papirjem in galanterijskim blagom:
FR. IGLIČ, Ljubljana
Mestni trg št. 11.—13. - Mestni trg št. 11.—13.

≡ Moderne krasne bluze ≡
iz svile, gaza, cipk, etamina, volne in barheta, vihnja in spodnja krila, pletene jope, vse v največji izbiri po zelo ugodnih cenah
v modni in športni trgovini
P. Magdič, Ljubljana
nasproti glavne pošte.

Pravkar došlo čez 30.000 svežih najmodernejših komadov in sicer:
čez 5000 jesenskih in zimskih oblek, pelerin in dežnih plaščev za gospode od K 12.—, 20.—, 30.— in naprej
čez 3000 jesenskih in zimskih raglanov najnovejših vzorcev od K 15.—, 20.—, 30.— in naprej
čez 2000 jesenskih in zimskih hlač najnovejših vzorcev od K 4, 6, 8 in naprej
čez 3000 oblek in raglanov za dečke od K 5, 8, 12 in naprej
čez 3000 najmodernejših klobukov za gospode in dečke od 2 K naprej.
15.000 komadov damske konfekcije, najmodernejša, kakor kostumov, plaščev, paletotov, jopie, kril in bluz po priznani nizki ceni.
Vsakdo si lahko ogleda mojo bogato zalogo, ne da bi bil pristljen kaj kupiti. — Na deželo pošiljam na ogled brez povzetja. — Priporoča se slavnemu občinstvu z vsem spoštovanjem
Angleško skladišče oblek
O. BERNATOVIC, Ljubljana, Mestni trg šte. 5.